

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024808 24 U
Tuzla, 27.02.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja M.D. iz T., koga zastupa punomoćnik Vahid Čamdžić, advokat iz Tuzle, protiv rješenja tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, Ulica Hamdije Čemerlića 2, Sarajevo, broj UP-II-03-37/1-1001/23 od 13.05.2024. godine, u upravnoj stvari utvrđivanja procenta vojnog invaliditeta, dana 27.02.2025. godine, donijela je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 06.06.2024. godine, putem gore navedenog punomoćnika ovom sudu, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog toga što tuženi nije postupao po pravilima postupka.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je tačno da je tužitelj (pogrešno naveden tuženi), na osnovu ranjavanja od 06.10.1994. godine dobio invalidnost od 60% VI grupa trajno; da tuženi nije pravilno utvrdio pogoršanje na ostale organe tužitelja koji su u uzročno – posljedičnoj vezi sa njegovim ranjavanjem od 06.10.1994. godine, čime se tuženi nije bavio i čime je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje; da je u obrazloženju osporenog rješenja navedeno, da je neposrednim pregledom i uvidom u novopriloženu medicinsku dokumentaciju utvrđeno da se ne vidi pogoršanje zdravstvenog stanja kod tužitelja, što nije tačno iz kojeg razloga tužitelj navodi da je to obrazloženje paušalno, zasnovano na hipotezama i neutemeljenim tvrdnjama, koji ničim nisu detaljno obrazloženi; da je pomenuto obrazloženje rješenja zasnovano temeljem indicija i bez da su taksativno navedeni medicinski zahvati tužitelja od 1994. godine, pa nadalje, a imao ih je nekoliko; da po mišljenju tužitelja, u ponovnom postupku mora se detaljno izvršiti uvid u medicinsku dokumentaciju i izvršiti neposredni pregled od svakog člana Komisije, a što je u konkretnom slučaju izostalo; da predmetnim paušalnim postupanjem tuženog, po mišljenju tužitelja povrijeđeno je pravo tužitelja na pravičan postupak iz člana II/3, e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima iz člana II/3. k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju kao i pravo na imovinu iz člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju.

Na osnovu iznesenog tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava i poništava osporeno rješenje u cijelosti.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz sadržaja osporenog rješenja slijedi, da je tim aktom odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe za boračku – invalidsku zaštitu, stambene poslove i integraciju raseljenih lica Grada Tuzla, broj: 10-37-2029-2023DM od 08.08.2023. godine, kojim je tužitelj odbijen sa zahtjevom za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta u vezi sa nastalom promjenom.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je ranijim rješenjem prvostepenog organa broj 11-41-UP/LI/2-891/04 od 11.06.2007. godine tužitelju priznato pravo na ličnu invalidninu kao ratnom vojnom invalidu VI grupe sa 60% invaliditeta, na koje je Kantonalno ministarstvo za boračka pitanja Tuzlanskog kantona u postupku revizije pečatom broj 15/47-5702/07 od 06.11.2007. godine dalo saglasnost na prvostepeno rješenje; da je tuženi u skladu sa Zakonom o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko – invalidske zaštite (Službene novine Federacije BiH broj 82/09) izvršilo reviziju rješenja kojim je tužitelju priznato pravo na ličnu invalidninu, te na osnovu pribavljenog nalaza i mišljenja ljekarske komisije Instituta za medicinsko vještačenje broj Z-RVI-TZ-849/13 od 26.02.2013. godine koji je aktom broj UP-I-03-41-ZKZ-7577/12 od 08.04.2013. godine obavijestilo prvostepeni organ, da tužitelj i dalje ispunjava uslove propisane navedenim Zakonom za dalje ostvarivanje navedenog prava; da je dana 08.05.2023. godine tužitelj podnio zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, a u vezi sa nastalom promjenom zdravstvenog stanja, iz kojih razloga je prvostepeni organ, u skladu sa odredbom člana 46. i 47. pomenutog Zakona, tužitelja uputio na ljekarsku komisiju; da je ljekarska komisija za prvostepeni postupak medicinskog vještačenja u Tuzli za pregled lica obuhvaćenih Zakonom o pravima boraca i članova njihovih porodica izdala nalaz i mišljenje broj RVI-POV-TZ-272/23 od 17.07.2023. godine prema kojem je utvrđeno da je tužitelj bio pripadnik OS ARBiH od 25.07.1992. godine do 22.04.1996. godine; da je u daljem tekstu navedeno da je tužitelj cijenjen na prvostepenoj ljekarskoj komisiji 23.05.2007 godine i 31.10.2007. godine te da mu je utvrđen vojni invaliditet 60%, po osnovu ranjavanja od 06.10.1994. godine po tačkama 264 – 20%, 263 – 40%, 117 – 20%, više puta u istom procentu, po osnovu ranjavanja identično - po tačkama kao prethodno navedeno, što je detaljno opisano u nalazu prvostepene ljekarske komisije i prvostepenom rješenju.

Naime, u nalazu prvostepene ljekarske komisije navedeno je, da je tužitelj ranjen dana 06.10.1994. godine u predjelu desne natkoljenice i sjedalne regije, sa lezijom rektuma akstraperitonealno, koje su zbrinute operativno, da se tužitelj žali da se otežano kreće i da mu klecaju noge.

Što se tiče medicinske dokumentacije, navedeno je da je priložena otpusnica Hirurške klinike Tuzla od 06.10. do 31.10.1994. godine sa dijagnozom V. sclopetarium reg. femoralis ant et reg glutein sin. (prostrijel) Haemathoma retroperitoneale. Lesio recti extraperitoneale. OP. La.med.sup et inf Sygmoidostomia see. Maydl. EMNG od 27.12.1994. godine koji upućuje na blažu afekciju n. iscgadicusa na mjestu povrede. Nalaz gastroenerologa od 01.02.1999. godine je sa dijagnozom St post v. selop. femoris et glutein l. sin.

St post leasio recti extraperitonealis. St post sygmoidostomiam. Laesio n.ischiadici sin. Suspecta gastritis erosiva. Nalaz hirurga od 12.03.1997. godine dijagnoza, kao na otpusnici + Hemia ventralis. otpusnica hirurga Tuzla od 21.02. do 17.03.1995. godine sa dijagnozom St post leasione extrapertonealis. Sygmoidostomia bipolaris. OP: 28.02.1995. godine sa dijagnozom Closures colonis sygmmoidei. otpusna lista hirurgija 28.03. do 28.3.2003. godine dijagnoza Tu retroauricularis dex. OOP 28.02.2003. godine Excisio et plastica loc. EMNG D.E. upućuje na blažu afekciju n.isciadicusa sin. više kontrolnih nalaza NPS. dijagnoza Neurotsko reagiranje. Retardatio mentalis. St post encephalitiden. St post v. expl. reg. glutei. sin. Sy cervicale et L/S. Test psihologa dijagnoza laka mentalna retardacija, znaci cerebralne disfunkcije. Neurotsko reagiranje. Nalaz ortopeda St. Post v.sclopetarium regglutei I.sin et reg abdominis, Laesio n. ischiadici I.sin. Sy lumbale I.sin. nalaz interniste Microhematuria. Vertigo. Otpusno pismo OTK od 08.02. – 20.02.2017. godine dijagnoza Coxarthrosis I.dex. St post vulnus explosivun teg coxae i sin a.a.XXV. OP – Implantatio endoprothesis totalis coxae I dex. Otpusno pismo banja Ilidža Gradačac od 20.04.2017. godine dijagnoza St post. implantatiome endoprothesim totalis coxae lat sim. St post vulvus sclopetarium reg coxae lat sin aa XXV. Nalaz ORL od 14.07.2017. godine dijagnoza Hypoacusis perceptiva bill (oštećenje sluha po FS: 41%) Neurolog od 14.03.2023. godine dijagnoza Afectio n. ischiadici sin F 06.Hiurg od 25.02.2023. godine dijagnoza verifikuje ožiljke nakon lapartomie i mjesta stome koja je zatvorena. Kontrola pp.

Što se tiče statusa, prvostepena ljekarska komisija je navela da se tužitelj kreće bez pomagala, hod gegajući, koristi stabilizacijske ortoze za koljena. Kontakt uspostavlja, na pitanja odgovara adekvatno. U predjelu stomaka lijevo, prisutan ožiljak sa defektom kože, kao i POO od medialne laparatomie, te ožiljna promjena od izlazne rane lijevo glurealno prema interglutealnoj liniji. U pogledu desnog kuka prisutan POO nakon implantacije endoproteze. Funkcionalni nalaz na lijevoj nozi očuvan, desna noga djeluje blago kraće u odnosu na lijevu, fluksiu u desnom kuku izvodi do 90 stepeni. Ima aktivne pokrete u stopalima, kretnje u lijevom kuku su očuvane. Dijagnoza je ST POST VULNUS EXPL. REG. FEMORIS ANTERIOR ET REGIO GLUTEI SIN. CUM LAESIO RECTI EXTRAPERITONEALE. ST POST SIGMOIDOSTOMIAM SEC. MAYDI. Vojni invaliditet se cijeni po tački 263. u visini 40%, tački 264. u visini od 20% i tački 117. od 20%. Ukupni vojni invaliditet uz primjenu člana 4. stav 1. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta 60% VI grupa trajno. Dalje je utvrđeno neposrednim pregledom i uvidom u novopriloženu medicinsku dokumentaciju da nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja po osnovu ranjavanja od 06.10.1994. godine, po kojem je ostvaren vojni invaliditet.

Cijeneći prethodno izneseno, a na osnovu navedenog nalaza i mišljenja nadležne ljekarske komisije, prvostepeni organ je utvrdio da tužitelj ne ispunjava uslove iz odredbe člana 49. Zakona o pravima boraca i članova njihovih porodica za utvrđenje novog procenta vojnog invaliditeta, po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, iz kojih razloga je odučeno kao u dispozitivu rješenja.

Na pomenuto prvostepeno rješenje, tužitelj je izjavio žalbu tuženom. U tom postupku, tuženi je pribavio nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije u Sarajevu broj DOV-RVI-SA-101/od 16.02.2024. godine, (koja je potvrdila u cijelosti nalaz i mišljenje prvostepene ljekarske komisije od

18.07.2023. godine), nakon čega je žalbu odbio kao neosnovanu, navodeći da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je pri donošenju i prvostepenog i drugostepenog rješenja materijalno i procesno pravo pravilno primijenjeno, te da je, s tim u vezi, i činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno u pogledu činjenica odlučnih za zakonito i pravilno rješavanje ove upravne stvari.

Naime, odredbama člana 49. Zakona o pravima boraca i članova njihovih porodica („Službene novine Federacije BiH“ broj 33/04, 56/05, 70/07, 9/10, 95/13 - Ustavni sud Federacije BiH, 90/17 i 29/22), koje sud smatra relevantnim za zakonito rješavanje ove upravne stvari, propisano je: Član 49.

Ako kod ratnog vojnog invalida nastupe promjene koje utiču na prava utvrđena konačnim rješenjem, ratni vojni invalid može po isteku dvije godine od dana donošenja konačnog rješenja, podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta u vezi sa nastalom promjenom, ukoliko to pravo koristi po osnovu rane ili povrede; po isteku roka od četiri godine ukoliko to pravo koristi po osnovu oboljenja. Prije isteka roka iz stava 1. ovog člana može se podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta ukoliko kod vojnog invalida nastanu sljedeća oštećenja organizma u vezi sa vojnim invaliditetom: hirurško odstranjenje organa, hirurški zahvati na vitalnim organima, dekompenzacija srca, jetre, pluća, bubrega, pankreasa, paralize nerava, aktivna tuberkuloza, kao i gubitak ili teško oštećenje parnog organa.

Ratni vojni invalid čiji je zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta odbijen, može ponovo podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog procenta invaliditeta po isteku rokova iz stava 1. ovog člana od dana donošenja odluke kojom je zahtjev odbijen, a prije isteka tog roka u slučaju oštećenja organizma utvrđenih u stavu 2. ovog člana.

Mirnodopski vojni invalid koji stekne pravo, prema ovom Zakonu, po osnovu bolesti i uživa ga najmanje pet godina, pa se poslije toga stanje poboljša i procent invaliditeta smanji ispod procenta određenog u članu 3. ovog Zakona, zadržava svojstvo mirnodopskog vojnog invalida i koristi prava prema smanjenom procentu invaliditeta.

Iz sadržaja citiranih odredaba člana 49. stav 1. Zakona o pravima boraca i članova njihovih porodica vidljivo je, da zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta u vezi sa nastalom promjenom koja utiče na prava utvrđena konačnim rješenjem.

U konkretnom slučaju iz činjenica predmeta, iz nalaza obje ljekarske komisije slijedi da kod tužitelja nisu nastupile promjene koje utiču na prava koja su tužitelju utvrđena konačnim rješenjem, zbog čega se tužba ukazuje neosnovanom.

Dalje, tužitelj tokom upravnog postupka, a ni uz tužbu, nije ponudio nijedan konkretan dokaz koji dovodi u sumnju takvu ocjenu obje ljekarske komisije, zbog čega se navodi tužbe kojima se pobijaju ove ocjene, ukazuju kao paušalni i neargumentovani, te su kao takvi za sud neprihvatljivi.

Neosnovano tužitelj u tužbi navodi da nije tačno da se neposrednim pregledom i uvidom u novopriloženu medicinsku dokumentaciju ne vidi

pogoršanje zdravstvenog stanja kod tužitelja i da je takvo obrazloženje paušalno, zasnovano na hipotezama, neutemeljenim tvrdnjama bez detaljnog obrazloženja, kao i da nisu taksativno navedeni medicinski zahvati tužitelja od 1994. godine, pa nadalje, a imao ih je nekoliko.

Ovo iz razloga što tužitelj ni u tužbi, a ni tokom upravnog postupka, nije predočio ili predložio bilo koji konkretan dokaz za pomenute navode, dok je prvostepeni organ, (što je prihvatio i tuženi) nakon detaljno predhodno opisanog zdravstvenog stanja tužitelja u nalazu i mišljenju prvostepene ljekarske komisije, (navedene medicinske dokumentacije u koju je izvršila uvid i opisala sve dijagnoze tužitelja, kao i status tužitelja nakon uspostavljenog neposrednog kontakta i pregleda, koji nalaz i mišljenje je ocijenjen pravilnim od strane drugostepene ljekarske komisije, sa kojim su saglasni), donio odluku uz primjenu odredaba člana 49. stav 1. Zakona o pravima boraca i članova njihovih porodica.

Isto tako, po shvatanju suda, neosnovano tužbenim navodima tužitelj ukazuje da je povrijeđeno pravo tužitelja na pravičan postupak iz člana II/3, e) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima iz člana II/3. k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju kao i pravo na imovinu iz člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju.

Ovo iz razloga, što je u predmetnoj upravnoj stvari, postupak proveden kao i donesena odluka, u skladu sa zakonom, bez da je povrijeđeno bilo kakvo pravo tužitelja propisano odredbama Ustava Bosne i Hercegovine i bilo koje odredbe gore navedene Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Sud je detaljno cijenio i analizirao sve pomenute i ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje u pogledu naprijed navedenih odlučnih činjenica, ocijenio da nijedan od pomenutih i drugih navoda tužbe po važećem materijalnom i procesnom pravu nije od uticaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Nina Stjepanović, s.r.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.